

קעה. גנב שגנב מבית שומר – האם ולמי משלם כפל במקרים הבאים:

- א. השומר (בחנם) נשבע לבעלים ואעפ"כ שילם להם, ונמצא הגנב.
 - ב. השומר נשבע, ואח"כ תבעו שומר לגנב והודה בפניו, וכשתבעוהו בעלים – כפר.
 - ג. השומר שילם לבעלים, ואח"כ תבעוהו הבעלים והודה, תבעו שומר – וכפר. (קח)
- א. לאביי משלם כפל לבעל הפקדון, ולרבא – לשומר.
ב. אם השומר נשבע באמת – נפטר הגנב בהודאתו לשומר. ואם בשקר – לא נפטר. ויש אומרים שבנשבע לשקר רבא הסתפק ונשאר ב'תיקו'.
ג. תיקו.

קעו. גזל ונשבע והודה – האם מועילה מחילה באופנים הבאים:

- א. הנגזל מחל לגזלן את כל חיוביו.
 - ב. הנגזל מת והגזלן הוא בנו היחיד – האם יכול למחול לעצמו ולהיפטר?
 - ג. היה הנגזל גר ואין לו יורשים, ומת – האם יכול למחול לעצמו ולהיפטר?
 - ד. כשאלה ג, אלא שקודם מותו זקפו עליו במלוה? (קח:–ט)
- א. סתם משנתנו שיכול למחול. ולרב ששת ולרבא דין זה לכולי עלמא, אך לדעת ר' יוחנן זוהי דעת רבי יוסי הגלילי, אולם רבי עקיבא חולק שא"א למחול, אלא חייב הגזלן להוצאה מתחת ידו.
ב. משמע במשנה שאין יכול למחול לעצמו. לר' יוחנן ולרב ששת – זוהי דעת ריה"ג, ולרבא זוהי דעת ר' עקיבא, אבל לריה"ג – מוחל לעצמו.
ג. כסעף ב.
ד. מחלוקת ריה"ג ור"ע.

קעז. מה דין גזל הגר שמת ואין לו יורשים –

- א. כשנשבע והודה בחיי הגר. ב. כשהודה רק לאחר מותו. ג. כשהגזלן הוא כהן? (קט:)
- א. לר' עקיבא, וכן לריה"ג אליבא דרב ששת – אי אפשר למחול לעצמו, ולכן צריך ליתן את הקרן והחומש לכהני המשמר, וכן מביא קרבן לכפרה. לרבא (ולר' יוחנן – רש"י ותוס') אליבא דריה"ג – פטור מלשלם.
 - ב. חייב לתת לכהנים קרן וחומש, ומביא איל אשם.
 - ג. גזילו יוצא מתחת ידו ומתחלק לכל אחיו הכהנים, וכן הדין לזכיה בבשר ובעור הקרבן שמביא.

קעח. למי שייכות זכות ההקרבה וזכות האכילה בקרבנות דלהלן:

- א. קרבן כהן טהור.
 - ב. קרבן כהן טמא (שאיננו מהמשמר המשרת עתה).
 - ג. קרבן כהן בעל-מום.
 - ד. קרבן כהן זקן או חולה.
 - ה. קרבן ציבור, בזמן שכל כהני משמר התמימין – טמאין.
 - ו. קרבן של כהן גדול. (קט:–קט:).
- א. לבעל הקרבן, הכהן, ולכל מי שירצה לתת לו.
ב. הכל לאנשי משמר.
ג. זכות ההקרבה – לאנשי משמר. אכילת הבשר – שלו.
ד. אם יכול לעבוד בעצמו, אפילו ע"י הדחק – נותנה לכל כהן שירצה, ואולם אם אינו יכול לאכול אלא ע"י הדחק – זכות האכילה לאנשי משמר. ואין זה יכול יכול ליתנה למי שירצה.
ה. הקרבה – שלו, ויכול ליתנה למי שירצה. אכילה – לבע"מ שבאותו משמר, שהם טהורים ורשאים לאכול.
ו. הקרבה – לכל כהן שירצה, אכילה – לאנשי משמר.